

det blev angivet, under hvilket Ministerium de bleve bestyrede og benyttede; men i de senere Aar har man henført dem hver til sit Ministerium, hvilket forekommer mig hensigtsmæssigt, og ligesaa har jeg gjort her i mit Forslag. Det er klart, at hvad der indkommer, egentlig indflyder til Finantsministeren, og at de andre Ministre til en vis Grad kun ere hans Forvaltere; de beholde vel de Indtægter, som indflyde ved deres Embedsmænd, men de have ikke i dette Forhold samme Selvstændighed som i de øvrige; de maae ikke kunne gaae Aaret igjennem uden at gjøre Rede for de Indtægter, der flyde ind, og enhver Klasse maa staae umiddelbart under Finantsministerens Tilsyn. Derfor ville ikke de anvise Ministerne være ubeflukkede fra den Indflydelse, de bør have; men Indtægten som Indtægt bør staae under Finantsministeren. Det kan gjerne være muligt, at naar man nogle overveier hele Sagen, hele Forvaltningsystemet, man da vil komme til, at den Inddeling i Ministerier, som vi have, ikke er hensigtsmæssig, idet der under hvert Ministerium i Grunden ligger et heelt Finantsvæsen; hvert Ministerium har sine Indtægter og Udgifter, sine Byggningsforetagender, sine administrative Foranstaltninger, sine Domaines, d. v. s. hver Minister skal egentlig være et Faktotum. Det vilde være langt hensigtsmæssigere, om man lagde Mærke til, at der egentlig kun er tre Forvaltningsgrene hos os; i Kongeriget kunde man gjerne lade dem alle tre repræsentere af een Minister; men det er et Haab, som man vel ikke strax kan see opfyldt; thi der er altfor Mange, som trænge til disse Embeder — jeg mener ikke som Ministre, thi det kan være suurt nok — men som Underordnede i temmelig høie Stillinger. Alt, hvad der angaaer Forvaltningen af saadanne Gjenstande, hvis Hovedbestemmelse er at indbringe Penge, som Skatteforvaltning, Domaineforvaltning o. s. v., hører strengt taget og forstaaeligvis under Finantsministeriet, og skulle vi have en Finantsminister, saa bør alle disse Gjenstande fra de forskjellige Ministerier lægges hen under ham. Under Justitsministeriet sorterer, hvad der er naturligt, Retsvæsenet, men desuden en heel Deel andre Forretninger, som f. Ex.

Islands Bestyrelse, som dog ligger ganske udenfor. Hvad der kunde høre ind under dette Ministerium, er hele Kirkevæsenet; hvor vi have fri Religionsudøvelse, er et Kultusministerium ikke paa sin Plads; altsom Kirken udvikler sig til Selvstændighed, vil den blive en Slags juridisk Person, som nærmest maatte staae under en Afdeling af Justitsministeriet; den hele Domaine- og Byggeforsvaltning burde være ind under Indenrigsministeriet, hvor ogsaa Skolevæsenet hører hen. Der vilde altsaa være de tre Forvaltningsgrene, Finantsvæsenet, Indenrigsministeriet og Justitsministeriet. Jeg skal imidlertid henstille det som noget Sideordnet; det, jeg har villet bringe frem, er at give Finantsloven en saadan Skikkelse, at den ikke indeholder negative Indtægter og negative Udgifter, men at Indtægterne staae for sig og Udgifterne for sig. Jeg skal i den Henseende tillade mig at gjøre opmærksom paa Tillægsbevillingen for 1862—63, hvor man under § 4 vil finde en Overskrift, som hedder „Indtægt“; men slaaer man op, saa finder man, hvad man vist mindst ventede, to Udgiftsposter; jeg veed ikke, om det Modsatte er Tilfellet paa de Steder, der have til Overskrift Udgift, men her finder det, som sagt, Sted.

Udfør: Jeg skal ikke inklude mig paa en Debat om de Spørgsmaal, som den ærede Rigsdagsmand har reist, men kun gjøre Indsigelse mod en Yttring, som er fremkommen i det ærede Mindretals Motivering i Betænkningen (Afhæng B. Sp. 199—200), nemlig den, at Rigsdagen stadig har arbeidet hen til at ordne Posteringen saaledes, som den ærede Rigsdagsmand nu foreslaaer, idet jeg maa erklære, at det ikke forholder sig rigtigt; den „længe betraaete“ Wei blev første Gang betraabt i Finantsloven for 1859—60, idet man fik Indtægten af et Slags Kopikort overført fra Indtægtsiden til Udgiftsiden, og i Finantsloven for 1860—61 kom Straffeanstalterne med. Før den Tid har Finantsloven uforanderligt haft den Form, som den ærede Minister har fulgt iaar, men jeg skal ikke sige, hvem det skyldes, at den i de nævnte Par Aar har været fravegen. Jeg for mit Vedkommende finder, at det vilde være uheldigt at fravige den, og